

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Włochy) – Enzo Di Maura / Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Sprawa C-246/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Podstawa opodatkowania — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 11 część C ust. 1 akapit drugi — Ograniczenie prawa do obniżenia podstawy opodatkowania przy niewywiązaniu się z płatności przez kontrahenta — Swoboda uznania, jaką dysponują państwa członkowskie przy transpozycji — Proporcjonalność okresu wstępnego finansowania przez przedsiębiorcę]

(2018/C 022/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enzo Di Maura

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Sentencja

Artykuł 11 część C ust. 1 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicono podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może uzależniać obniżenia podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej od bezskuteczności postępowania upadłościowego, w sytuacji gdy takie postępowanie może trwać ponad dziesięć lat.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 listopada 2017 r. – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH / Komisja Europejska

(Sprawa C-250/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Klauzula arbitrażowa — Szósty program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002 – 2006) — Zwrot części kwot wypłaconych wnoszącej odwołanie — Odszkodowania ryczałtowej]

(2018/C 022/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (przedstawiciel: M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i F. Moro, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 20.6.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston / T. G. Brosnan

(Sprawa C-251/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 4 ust. 3 lit. a) oraz art. 13 część B lit. g) — Zwolnienie dostaw budynków lub ich części, wraz z gruntem, na którym stoją, innych niż określone w art. 4 ust. 3 lit. a) — Zasada zakazu nadużyć — Zastosowanie w braku przepisów krajowych transponujących tę zasadę — Zasady pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań]

(2018/C 022/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Strona przeciwna: T. G. Brosnan

Sentencja

- 1) Zasadę zakazu nadużyć należy interpretować w ten sposób, że niezależnie od środka krajowego nadającego jej skutek w wewnętrznym porządku prawnym można ją stosować bezpośrednio w celu odmowy zwolnienia z podatku od wartości dodanej transakcji sprzedaży nieruchomości, takich jak sporne w postępowaniu głównym, dokonanych przed wydaniem wyroku z dnia 21 lutego 2006 r., Halifax i in. (C 255/02, EU:C:2006:121), i nie sprzeciwiają się temu zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- 2) Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdyby transakcje sporne w postępowaniu głównym należało przekwalifikować na podstawie zasady zakazu nadużyć, te spośród owych transakcji, które nie stanowią takich nadużyć, mogą być opodatkowane podatkiem od wartości dodanej na podstawie właściwych przepisów prawa krajowego przewidujących takie opodatkowanie.
- 3) Zasadę zakazu nadużyć należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, na podstawie pkt 75 wyroku z dnia 21 lutego 2006 r., Halifax i in. (C 255/02, EU:C:2006:121), czy głównym celem transakcji spornych w postępowaniu głównym jest czy nie jest uzyskanie korzyści podatkowej, należy uwzględnić samodzielnie cel umów najmu poprzedzających sporne w postępowaniu głównym transakcje sprzedaży nieruchomości.
- 4) Zasadę zakazu nadużyć należy interpretować w ten sposób, że dostawy nieruchomości, takie jak te w postępowaniu głównym, prowadzą do uzyskania korzyści podatkowej sprzecznej z celem właściwych przepisów szóstej dyrektywy 77/388/WE, jeżeli nieruchomości te, przed ich sprzedażą na rzecz osób trzecich, nie były jeszcze przedmiotem faktycznego użytkowania przez ich właściciela lub najemcę. Do sądu odsyłającego należy ocena, czy jest tak w sporze w postępowaniu głównym.